

Sygn. akt I C 928/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2018r.

Sąd Rejonowy w Ostrzeszowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Wierzba-Golicka
Protokolant:	St. sekr. sądowy Iłona Motylewska

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2018r. w Ostrzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki J. S. kwotę 738,- (siedemset trzydzieści osiem) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 23 listopada 2017r. do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od powódki J. S. na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę (...),50 (tysiąc dwieście czterdzieści dziewięć złotych 50/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Małgorzata Wierzba-Golicka

Sygn. akt I C 928/17

UZASADNIENIE

Powódka J. S. w pozwie przeciwko (...) S.A. w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 5046,72 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazał, iż w dniu 15 stycznia 2017r. w wyniku kolizji został uszkodzony pojazd marki N. (...) należący do A. T. (1) i A. T. (2). Poszkodowani wynajęli pojazdu zastępczy od powódki i w drodze cesji przekazali na jej rzecz przysługujące im względem ubezpieczyciela – pozwanego roszczenie o zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Pozwany jako ubezpieczyciel sprawcy wypadku uznał swoją odpowiedzialność za szkodę i wypłacił kwotę 738,- złotych tytułem zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Dochodzona pozwem kwota stanowi różnicę pomiędzy rzeczywistymi kosztami wynajmu pojazdu zastępczego przez 16 dni, a kwotą odszkodowania wypłaconego przez pozwanego oraz skapitalizowane odsetki za okres od dnia 27 kwietnia 2017r. do dnia wniesienia pozwu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podał, iż nie kwestionuje swojej odpowiedzialności za szkodę, która nastąpiła w wyniku kolizji z dnia 15 stycznia 2017r., jednakże kwestionuje zasadność czasu trwania najmu pojazdu, wysokość stawki dobowej oraz dodatkowych kosztów związanych z podstawieniem pojazdu zastępczego. Pozwany uznał wysokość stawki dobowej z tytułu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego do kwoty 92,25 złotych. Ponadto wskazał, iż złożył poszkodowanym ofertę wynajmu pojazdu zastępczego w systemie bezgotówkowym oraz poinformował, jakie stawki za wynajem pojazdu będą przez niego akceptowane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 15 stycznia 2017r. doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzony został pojazd marki N. (...), należący do poszkodowanych A. T. (2) i A. T. (1). Sprawca wypadku związany był z pozwanym umową obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Okoliczności bezsporne.

Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 16 stycznia 2017r.. Pozwany w dniu 24 stycznia 2017r. wydał decyzję o przyznaniu odszkodowania z tytułu wypadku komunikacyjnego z dnia 15 stycznia 2017r.. W okresie pomiędzy zgłoszeniem szkody a decyzją o wypłacie odszkodowania poszkodowani nie rozpoczęli naprawy pojazdu, gdyż nie znali kwoty, jaką uzyskają z tytułu odszkodowania i nie wiedzieli czy korzystniejsza dla nich będzie naprawa pojazdu czy też jego sprzedaż. Po uzyskaniu informacji o wysokości odszkodowania i rzeczywistych kosztach naprawy pojazdu poszkodowani podjęli decyzję o sprzedaży uszkodzonego pojazdu.

Dowód: zeznania świadków: A. T. (2) e-protokół rozprawy z dnia 5 czerwca 2018r. - 00:17:29-00:36:23 płyta CD k. 86 akt, A. T. (1) e-protokół rozprawy z dnia 5 czerwca 2018r. - 00:03:29-00:17:29 płyta CD k. 86 akt, akta szkody.

Powód za wynajęcie poszkodowanym samochodu marki C. (...) na okres 18 dni wystawił fakturę na kwotę 6088,50 złotych, w tym kwotę (...)- złotych za wynajem pojazdu, kwotę 731,85 złotych za dostarczenie pojazdu z siedziby firmy do miejsca zamieszkania poszkodowanego, kwotę 731,85 złotych za odbiór pojazdu z miejsca zamieszkania poszkodowanego, kwotę 98,40 złotych za podstawienie auta do klienta po godzinach pracy, kwotę 98,40 złotych za odbiór auta od klienta po godzinach pracy.

Dowód: faktura k. 22 akt, umowa k. 18 akt.

Poszkodowany A. T. (2) uzyskał informację, że koszty wynajmu pokryje ubezpieczyciel i zawarł umowę najmu pojazdu zastępczego bez porównania jej z innymi ofertami.

Dowód: zeznania świadka A. T. (2) e-protokół rozprawy z dnia 5 czerwca 2018r. - 00:17:29-00:36:23 płyta CD k. 86 akt

Na podstawie umów cesji z dnia 2 lutego 2017r. powódka nabyła wierzytelność z tytułu szkody wynikającej z konieczności najmu pojazdu zastępczego.

Dowód: umowy cesji k. 24-25 akt.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za skutki kolizji z dnia 17 stycznia 2017r. i wypłacił powódce kwotę 738,- złotych tytułem zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

Okoliczności bezsporne.

Powyższy stan faktyczny, który był częściowo niesporny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów oraz zeznań świadków A. T. (1) oraz A. T. (2). Sąd uznał za nieudowodnione twierdzenia powódki,

iż wskazane przez nią koszty wynajmu pojazdu odpowiadają średnim cenom za wynajem pojazdu. W ocenie Sądu ustalenie, iż koszty wynajmu pojazdu odpowiadały średnim stawkom rynkowym wymaga wiadomości specjalnych i dla poczynienia tego rodzaju ustaleń konieczne jest przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Wniosku takiego powódka jednak nie złożyła ograniczając się do przedłożenia wydruku oferty jednej wypożyczalni samochodów (k. 29). Wydruk taki bez jakiegokolwiek specyfikacji oferty, czy to w zakresie miejsca wynajmu czy kosztów dodatkowych nie może stanowić podstawy dla ustalenia, że oferta, z której skorzystali pozwani odpowiadała średnim cenom rynkowym.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Zgodnie z art. 822 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

W myśl art. 34 ust. 1 i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych odszkodowanie, które zakład ubezpieczeń, w ramach odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zobowiązany jest wypłacić poszkodowanemu, ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej, jeżeli są oni zobowiązani do odszkodowania za szkodą wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu.

W zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego to w orzecznictwie wskazuje się, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (vide: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011r. w sprawie III CZP 5/11, Legalis 381501).

Pozwany w toku czynności likwidacyjnych nie kwestionował swojej odpowiedzialności związanej z przedmiotową szkodą co do zasady. Sporna była jedynie wysokość wynagrodzenia z tytułu najmu pojazdu zastępczego, która została uznana przez pozwanego do kwoty 738,- złotych. Pozwany uznawał wysokość kosztów dobowego wynajmu pojazdu do kwoty 92,25 złotych, przez okres 8 dni. W pozostałym zakresie koszty wynajmu zostały uznane przez pozwanego za niezasadne. Odnośnie czasu trwania najmu Sąd uznał, iż żądanie zwrotu kosztów najmu za okres 16 dni było całkowicie uzasadnione. Sąd pominął wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność czasu koniecznego do przeprowadzenia naprawy uszkodzonego pojazdu, co miało wykazać zasadność korzystania z pojazdu zastępczego jedynie przez okres 8 dni. Dokonywanie ustaleń w tym zakresie nie wnosiloby nic do sprawy, a jedynie przedłużało postępowanie i generowało dodatkowe koszty. Pojazd nie był bowiem przez poszkodowanych naprawiany. W sytuacji, gdy poszkodowani po 9 dniach dowiedzieli się, jaką kwotę uzyskają z tytułu odszkodowania, łączny okres 16 dni na zorganizowanie nowego pojazdu jest stosunkowo krótki i nie ulega wątpliwości, że poszkodowani w tym okresie byli uprawnieni do korzystania z pojazdu zastępczego.

Odnosząc się do wysokości kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, na wstępie należy wskazać, iż poszkodowani nie mieli obowiązku wypożyczenia pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela, mogli oni wynająć pojazd w dowolnie wybranej przez siebie firmie. Powódka w świetle art. 6 kc i art. 232 kpc domagając się zasądzenia odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego powinna jednak wykazać, iż wskazywane przez nią koszty obejmują wydatki celowe i ekonomicznie uzasadnione. Tutejszy Sąd podziela wyrażany w orzecznictwie pogląd, iż ustalenie rynkowej stawki czynszu najmu pojazdu zastępczego jest konieczne do stwierdzenia, że żądanie zwrotu kosztów najmu w określonej wysokości jest uzasadnione, a jednocześnie dokonanie takich ustaleń nie jest możliwe bez zasięgnięcia opinii biegłego (vide: wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 7 listopada 2017r. w sprawie II Ca 779/17, opublikowany na portalu orzeczeń sądów powszechnych). Ciężar dowodu w sprawach o zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego powinien w ocenie Sądu być rozłożony analogicznie do ciężaru dowodu w sprawach o odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy pojazdu. W tego rodzaju sprawach nie jest wystarczające przedłożenie

faktury za naprawę pojazdu, a w razie sporu pomiędzy stronami co do wysokości kosztów naprawy pojazdu Sąd ustala wysokość należnego odszkodowania po zasięgnięciu opinii biegłego, który na podstawie wiadomości specjalnych ustala rzeczywisty koszt naprawy pojazdu. Dopiero na tej podstawie Sąd ustala wysokość szkody. W niniejszej sprawie powódka powinna wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego celem ustalenia czy wskazane na wystawionej przez nią fakturze odpowiadają średnim cenom rynkowym. Koszty najmu w zakresie, w jakim przekraczają stawki średnie nie są bowiem normalnym następstwem czynu, za które odpowiedzialność ponosi ubezpieczyciel. Sąd nie podejmował czynności dowodowych w tym zakresie z urzędu, gdyż byłoby to działanie na korzyść z jednej ze stron, tym bardziej, że była ona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika.

Odnosnie żądania zwrotu kosztów podstawienia i odbioru pojazdu oraz wykonania tych usług poza godzinami pracy powódka nie tylko nie wykazała, tak jak w przypadku wysokości stawki dobowej, zasadności wysokości kosztów tych czynności, ale również nie wykazała, iż poniesienie tych kosztów było celowe co do zasady. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, bowiem w żaden sposób, dlaczego poszkodowani na których ciążył obowiązek minimalizowania szkody, skorzystali z oferty tak odległej wypożyczalni, co wygenerowało dodatkowe koszty (1463,70 złotych za podstawienie i odbiór pojazdu) oraz dlaczego wybrali dodatkową opcję obsługi po godzinach pracy.

Biorąc powyższe na względzie Sąd uznał, iż powódce przysługuje jedynie zwrot kosztów pojazdu w stawce dobowej, której wysokość uznał pozwany, to jest kwoty 92,25 złotych, za okres 16 dni, czyli kwota (...),- złotych, którą należało pomniejszyć o kwotę wypłaconego przez pozwanego odszkodowania (738,- złotych). W związku z powyższym orzeczono jak w pkt 1 wyroku, jednocześnie w pkt 2 oddalając dalsze żądania powódki.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 100 zd. 1 kpc mając na względzie wynik procesu. Na koszty te składają się: opłata sądowa w kwocie 188,- złotych, opłaty skarbowe w kwotach po 17,- złotych od pełnomocnictw i kwoty po 1800,- złotych stanowiące wynagrodzenie pełnomocników stron ustalone na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Powódka wygrała proces jedynie 14,6% i tylko taką część kosztów procesu winien ponieść pozwany. Tym samym Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1249,50 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Małgorzata Wierzba-Golicka